

Bruselj, 6.9.2016
COM(2016) 553 final

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

**o izvajanju Direktive 2006/21/ES o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih
ekstraktivnih dejavnosti ter spremembi Direktive 2004/35/ES**

1. UVOD

Odpadki iz kamnolomstva in rudarstva predstavljajo zelo velik delež celotne količine odpadkov, nastalih v Evropski uniji (približno 30 % leta 2012, glej preglednico, priloženo k temu poročilu). Napačno ravnanje s takimi odpadki lahko škodljivo vpliva na zdravje ljudi in okolje ter lahko povzroči hude nesreče.

Cilj Direktive 2006/21/ES o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti¹ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) je preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje, zlasti vodo, zrak, tla, živalstvo, rastlinstvo in pokrajino, ter kakršnih koli iz tega izhajajočih tveganj za zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Direktiva zajema ravnanje z odpadki, ki nastajajo neposredno pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin ter kamnolomstvu.

Med zaporednima obdobjema, zajetima v tem poročilu, (od 1. maja 2008 do 30. aprila 2011 in od 1. maja 2011 do 30. aprila 2014), so morale države članice sprejeti in izvesti zakone ter druge predpise za uskladitev z Direktivo. Direktivo je bilo treba prenesti do 1. maja 2008. Komisijina ocena ukrepov za prenos je razkrila številne primere nepravilnega ali samo delnega prenosa Direktive. Komisija je začela dvaindvajset uradnih preiskav. Trenutno so odprti štirje sodni postopki v zvezi z neskladnostjo².

Komisija je v skladu s členom 22 Direktive sprejela sklepe, ki zagotavljajo smernice o nekaterih vidikih Direktive ali njihovi razlagi ali natančnejšo pojasnilo tehničnih vidikov³. Priprava tehničnih smernic za inšpekcijski nadzor se še ni končala.

Poleg tega sta Komisija in Evropski odbor za standardizacijo (CEN) razvila standardizirane metode za vzorčenje in analize, zlasti s sklicevanjem na člen 22(2) Direktive⁴.

¹ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

² Bolgarija, Danska, Francija in Združeno kraljestvo.

³ Odločba Komisije 2009/358/ES z dne 29. aprila 2009 o uskladitvi, rednem pošiljanju informacij in vprašalniku iz členov 22(1)(a) in 18 Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L 110, 1.5.2009, str. 39).

Odločba Komisije 2009/335/ES z dne 20. aprila 2009 o tehničnih smernicah za določitev finančne garancije v skladu z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L 101, 21.4.2009, str. 25).

Odločba Komisije 2009/337/ES z dne 20. aprila 2009 o opredelitvi meril za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu s Prilogo III k Direktivi 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L 102, 22.4.2009, str. 7).

Odločba Komisije 2009/359/ES z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi opredelitve inertnih odpadkov pri izvajanju člena 22(1)(f) Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L 110, 1.5.2009, str. 46).

Odločba Komisije 2009/360/ES z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi tehničnih zahtev za opredelitev odpadkov iz Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (UL L 110, 1.5.2009, str. 48).

⁴ Opredelitev odpadkov – vzorčenje in analiza lahko sprostiljivega cianida, ki se odvaja v usedalne bazene jalovine; evropska tehnična specifikacija CEN/TS 16229:2011, 29. 6. 2011.

Opredelitev odpadkov – statični preskus določitve potenciala kislosti in potenciala nevtralizacije sulfidnih odpadkov; evropski standard EN 15875:2011, 26. 10. 2011.

Komisija je leta 2008 sprejela povzetek *referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah za ravnanje z jalovino in odpadnimi kamninami, ki nastanejo pri rudarskih dejavnostih*^{5,6}.

2. POROČANJE IN OCENA

Države članice morajo v skladu s členom 18(1) Komisiji vsaka tri leta predložiti poročilo o izvajanju Direktive, pripravljeno na podlagi vprašalnika⁷. Člen 18(1) tudi določa, da mora Komisija objaviti poročilo o izvajanju Direktive na podlagi poročil, ki jih predložijo države članice.

To poročilo zajema prvi dve obdobji poročanja, od 1. maja 2008 do 30. aprila 2011 in od 1. maja 2011 do 30. aprila 2014.

V skladu s členom 18(2) morajo države članice vsako leto poslati informacije o dogodkih, o katerih poročajo upravljavci in ki bodo verjetno vplivali na stabilnost objektov za ravnanje z odpadki, ter o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih razkrijejo postopki nadzora in spremljanja stanja objektov za ravnanje z odpadki. V skladu s členom 7(5) se pristojnim statističnim uradom v državi članici in EU dajo na voljo tudi informacije v dovoljenjih, izdanih v skladu z Direktivo, če zanje zaprosijo v statistične namene.

V oceni informacij, ki so jih države članice zagotovile za prvo obdobje poročanja⁸, so bile poudarjene omejitve sedanjega sistema poročanja na vsaka tri leta, ki se osredotoča na sprejetje ukrepov s strani držav članic, ki omogočajo izvajanje določb iz Direktive. Informacije, ki so jih zagotovile države članice, Komisiji niso omogočale ocene izvajanja teh ukrepov v praksi.

Zato so se poleg nacionalnih poročil in za pridobitev popolnejše slike upoštevali dodatni viri informacij. Mednje spadajo zlasti informacije, ki so na voljo Komisiji, o ukrepih, ki jih je treba sprejeti po nesrečah ali neposrednih nevarnostih nesreč, in informacije iz drugih splošnih virov, kot so raziskovalni projekti in spletišča nacionalnih agencij.

Komisija je vključila neodvisne svetovalce, da bi ji pomagali pri pregledu razpoložljivih informacij⁹.

Poročila držav članic za obe obdobji poročanja so bila ocenjena, prvič glede popolnosti in drugič za ugotovitev, ali ukrepi, opisani v poročilih, pomenijo celovit sklop ukrepov, brez poseganja v skladnost teh ukrepov z Direktivo ali v njihovo dejansko izvajanje.

Opredelitev odpadkov – splošne smernice za opredelitev odpadkov iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, CEN/TR 16376:2012, 24. 6. 2012.

⁵ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/mmr_adopted_0109.pdf.

⁶ Sklep Komisije o sprejetju povzetka referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah za namen Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES.

⁷ Odločba Komisije 2009/358/ES (UL L 110, 1.5.2009, str. 39).

⁸ Glej:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/Study%20Implementation%20report%20Extractive%20Waste%20Directive.pdf>.

⁹ http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/waste_extractive_industries.pdf.

3. POROČANJE O IZVAJANJU DIREKTIVE V DRŽAVAH ČLANICAH

3.1. Objekti za ravnanje z odpadki kategorije A: ključne določbe

Ob upoštevanju dejstva, da le nekateri rudarski odpadki, nastali v EU, pomenijo tveganje za okolje ali zdravje ljudi, Direktiva določa sistem različnih obveznosti za ravnanje s temi odpadki in za postopke izdajanja dovoljenj za objekte za ravnanje z odpadki.

Direktiva uporablja strožje obveznosti za objekte za ravnanje z odpadki, kadar pri nesreči obstaja večje tveganje vpliva na okolje in zdravje ljudi. Ti objekti so znani kot objekti za ravnanje z odpadki kategorije A. Enajst držav članic je poročalo, da znotraj nacionalnih meja nimajo objektov za ravnanje z odpadki kategorije A¹⁰.

Ocena je bila osredotočena zlasti na določbe, ki veljajo za to kategorijo. Raven izvajanja teh določb se šteje za ustrezen kazalnik za ocenjevanje izvajanja Direktive kot celote. Ocenilo se je zlasti: ukrepe, povezane z načrti ravnanja z odpadki ter preprečevanjem večjih nesreč in obveščanjem, praktične ureditve za zagotavljanje pošiljanja informacij, postopek za opredelitev objektov za ravnanje z odpadki kategorije A (vključno z morebitnimi objekti s čezmejnimi učinki), pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah in inšpekcijski nadzor.

Splošna ugotovitev je, da so bili splošni ukrepi za izvajanje Direktive sprejeti v večini držav članic. Ti ukrepi vključujejo zlasti načrte ravnanja z odpadki, preprečevanje večjih nesreč in obveščanje ter praktične ukrepe za zagotavljanje pošiljanja informacij. Poleg tega je bilo s primerjavo obeh obdobjih poročanja ugotovljeno splošno izboljšanje, kar zadeva sprejete ukrepe v zvezi s temi določbami.

V nasprotju s tem pa ocena poudarja tudi potrebo po izboljšanju praktične uporabe nekaterih določb. Tako morajo na primer nekatere države članice dokončati opredeljevanje objektov za ravnanje z odpadki kategorije A, pri čemer morajo uporabiti merila iz Odločbe 2009/337/ES. Visoka raven odstopanja, ugotovljena pri številnih objektih za ravnanje z odpadki kategorije A, ki so jih opredelile države članice, ter razlike med številom sporočenih objektov in količinami ustvarjenih nevarnih rudarskih odpadkov¹¹ kažejo, da se ta proces še ni končal (glej preglednico, priloženo temu poročilu).

Še eno področje, ki očitno zahteva prednostno obravnavo v več državah članicah, je izdajanje dovoljenj za vse objekte za ravnanje z odpadki kategorije A. Dokončati je treba tudi pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah za vse objekte za ravnanje z odpadki kategorije A: glede na informacije, ki so jih sporočile države članice, približno 25 % teh objektov očitno nima pripravljenih načrtov.

Informacije, ki so jih zagotovile države članice, kažejo, da določbe v zvezi z inšpekcijskim nadzorom morda ne bodo razumljene in se ne bodo izvajale enako v vseh državah članicah. Poleg tega se število inšpekcijskih nadzorov po državah članicah močno razlikuje. Ker informacije, ki so jih zagotovile države članice, kažejo različne prakse, je vrednost njihove primerjave omejena.

¹⁰ Avstrija, Belgija, Češka, Danska, Estonija, Latvija, Litva, Luksemburg, Malta, Nizozemska in Poljska.

¹¹ Nevarnost odpadkov, s katerimi se ravna v objektu za ravnanje z odpadki, je eno od meril za uvrstitev objekta v kategorijo A (glej preglednico na koncu tega poročila).

3.2. Druge določbe

Nekateri podatki, ki so jih države članice zagotovile v zvezi s številom objektov za ravnanje z odpadki, za katere velja, da so predmet Direktive, se ne zdijo verjetni (glej preglednico, priloženo temu poročilu). Zagotovljeni podatki se med državami članicami precej razlikujejo in so razmeroma skromni v primerjavi z informacijami o nastajanju rudarskih odpadkov na nacionalni ravni, ki so na voljo iz drugih virov. Člen 2 določa področje uporabe Direktive, pri čemer omejuje možnosti izključitve. Vendar število objektov za ravnanje z odpadki, ki so ga države članice navedle v svojih nacionalnih poročilih, kaže, da se ta določba ne razume in ne uporablja enako v vseh državah članicah.

- Šest držav članic¹² na primer poroča, da na njihovem ozemlju ni objektov za ravnanje z odpadki, za katere se uporablja Direktiva. Vendar drugi viri informacij kažejo, da se v nekaterih od teh držav izvajajo ekstraktivne dejavnosti, ki ustvarjajo odpadke, v nekaterih primerih tudi nevarne odpadke.
- Nekatero državo članico so sporočile tudi zelo majhno število objektov za ravnanje z inertnimi odpadki, v nasprotju s podatki nekaterih drugih držav (Francija je na primer poročala, da jih ima 4 100, in Madžarska trdi, da jih ima 604, medtem ko druge države navajajo precej manjše število).

Dovoljenja, izdana v skladu z Direktivo, se lahko združijo z dovoljenji, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo EU (npr. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹³ (v nadaljnjem besedilu: direktiva Seveso)), da se preprečita nepotrebno podvajanje informacij in dvojno delo. Očitno je bilo le za majhno število objektov za ravnanje z odpadki, zajetih v tej direktivi, sporočeno, da so objekti za ravnanje z rudarskimi odpadki.

Člen 17(1) določa obveznosti v zvezi z inšpekcijskim nadzorom. Države članice morajo zagotoviti, da se pred začetkom odlaganja in pozneje v rednih časovnih presledkih, vključno s fazo po zaprtju, izvaja inšpekcijski nadzor objektov za ravnanje z odpadki, zajetih v dovoljenju, izdanem v skladu s to direktivo, da se zagotovi izpolnjevanje ustreznih pogojev iz dovoljenja. V Direktivi ni izrecno opredeljen pojem inšpekcijskega nadzora niti ni podrobno opisano, kako bi bilo treba inšpekcijski nadzor izvajati. Vendar se v skladu s členom 22 zahteva, da Komisija pripravi in sprejme tehnične smernice za inšpekcijski nadzor.

Veliko odstopanje, ugotovljeno v zvezi z ukrepi, sprejetimi za inšpekcijski nadzor, zlasti ureditvami za inšpekcijski nadzor, njegovo naravo, pristojnimi organi in pogostostjo nadzora, ter število inšpekcijskih nadzorov, izvedenih v drugem obdobju poročanja, kažeta, da države članice določb o inšpekcijskem nadzoru iz Direktive morda ne razlagajo vedno enako.

Samo sedem držav¹⁴ poroča, da so v drugem obdobju poročanja obstajali primeri neskladnosti na nacionalni ravni¹⁵. Neupoštevanje pogojev iz dovoljenj in obratovanje objektov brez dovoljenj sta bila med glavnimi vrstami neskladnosti, o katerih so poročale države.

Direktiva dovoljuje prilagoditev določb ali njihovo odpravo za nekatere objekte za ravnanje z odpadki glede na vrsto odpadkov. Nacionalni sezname inertnih odpadkov, ki so skladni z

¹² Danska, Latvija, Litva, Luksemburg, Malta in Nizozemska.

¹³ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1).

¹⁴ Bolgarija, Estonija, Finska, Grčija, Poljska, Romunija in Združeno kraljestvo.

¹⁵ Skupaj 54 evidentiranih primerov, vendar o številu primerov niso poročale vse zadevne države članice.

Odločbo Komisije 2009/359/ES, bi omogočali razlikovanje med temi vrstami odpadkov. Samo osem držav članic je izkoristilo to možnost¹⁶.

Ugotovitve v zvezi z izvajanjem drugih določb (določb, ki se uporabljajo za vse objekte za ravnanje z odpadki) iz Direktive so zato enake ugotovitvam v zvezi z objekti za ravnanje z odpadki kategorije A: čeprav je večina držav članic vzpostavila splošni okvir, še vedno obstajajo številna vprašanja, ki jih je treba obravnavati.

Razlike med državami članicami kažejo, da so potrebna nadaljnja prizadevanja za zagotovitev, da vse države članice podobno razumejo in uporabljajo osnovne pojme Direktive za zagotovitev učinkovitosti določb po vsej EU.

4. POROČANJE V ZVEZI Z VARNOSTJO

Glede na informacije, ki jih je pridobila Komisija, se je v obdobju, ki ga zajema to poročilo, zgodilo skupaj pet nesreč v dveh državah.

Vendar Komisiji ni bilo predloženo uradno obvestilo o teh nesrečah, kot se zahteva v skladu s členom 18(2) Direktive. Informacije so bile pridobljene iz drugih virov.

Države članice so bile tudi pozvane, naj potrdijo, da v obeh obdobjih poročanja ni bilo nesreč. Večina držav članic je potrdila, da se ni zgodila nobena nesreča. Potrebne bi bile podrobnejše informacije za oceno, ali so izpolnjeni cilji iz Direktive glede zmanjšanja tveganja nesreč.

5. SPLOŠNA VPRAŠANJA O POROČANJU IN ZAGOTAVLJANJU INFORMACIJ

Kakovost informacij, ki jih predložijo države članice, je različna. Vse države članice so predložile nacionalna poročila, kot se zahteva v skladu s členom 18. Številne med njimi so zagotovile zelo podrobne, popolne in posodobljene informacije, raven popolnosti informacij pa je vsaj sprejemljiva za vse države članice.

Razlike v informacijah, ki so jih predložile države članice, in možnost napačne razlage nekaterih določb ustvarjajo negotovost glede primerljivosti zagotovljenih informacij in močno otežujejo ocenjevanje uspešnosti držav članic pri izvajanju Direktive.

Na splošno so izkušnje Komisije pri pripravi tega poročila potrdile, da informacije, ki so jih države članice predložile v skladu s členom 18, same po sebi ne zadostujejo za jasen, dovolj podroben in zanesljiv prikaz izvajanja Direktive v praksi. Zahteve glede poročanja iz tega člena se osredotočajo na sprejetje ukrepov, vendar se ne sklicujejo izrecno na informacije o izvajanju teh ukrepov v praksi.

Komisija je tudi z uporabo drugih virov lahko pridobila le omejene informacije za dopolnitev ali potrditev informacij, ki so jih predložile države članice, zlasti v zvezi s pravnimi in upravnimi vidiki (vključno z nesrečami). Razpoložljive informacije se osredotočajo na tehnična in znanstvena vprašanja, vendar ne obstaja, na primer, javni seznam objektov za ravnanje z rudarskimi odpadki.

¹⁶ Češka, Finska, Francija, Litva, Portugalska, Slovaška, Španija in Združeno kraljestvo.

6. SKLEPNE UGOTOVITVE IN NASLEDNJI KORAKI

Na podlagi ocene Komisije je mogoče sklepati, da je večina držav članic sprejela ukrepe, potrebne za izvajanje določb iz Direktive. Vendar je ocena tudi razkrila, da je treba še vedno obravnavati številna vprašanja, s čimer bi zagotovili, da bo izvajanje Direktive dalo zeleno raven zaščite.

Poročila držav članic kažejo, da se več pomembnih določb, kot so določbe o opredelitvi objektov za ravnanje z odpadki ali izdajanju dovoljenj in inšpekcijskem nadzoru, ne razume in se ne izvajajo enako v vseh državah članicah. Za večjo skladnost izvajanja Direktive namerava Komisija:

- izdati splošne smernice o izvajanju določb iz Direktive in
- pripraviti smernice za inšpekcijski nadzor v skladu s členom 22(1)(c).

Komisija bo proučila tudi načine za izboljšanje poročanja držav članic o izvajanju, vključno s poročanjem o nesrečah, obsežnejšim razširjanjem rezultatov njenega ocenjevanja informacij, ki so jih zagotovile države članice, in spodbujanjem izmenjave informacij o ekstraktivnih dejavnostih, vključno z dobrimi praksami.

Na primer, v skladu s členom 7(5) se lahko uporabi drugačen postopek za zbiranje informacij. Zbiranje dodatnih informacij v zvezi z izvajanjem Direktive v praksi bo podprlo delo Komisije, katerega namen je:

- podpreti izvajanje Direktive in skladnost z njo, zlasti z učinkovitejšo opredelitvijo vrzeli pri dejanskem izvajanju Direktive in oblikovanjem možnih ukrepov za njihovo odpravo;
- opredeliti dobre prakse o izvajanju Direktive ter
- raziskati nove načine za urejanje poročanja in poenostavitev postopkov ter po potrebi predvideti spremembo določb iz Odločbe Komisije 2009/358/ES o pošiljanju informacij v skladu s cilji pregleda ustreznosti spremljanja stanja okolja in poročanja o njem¹⁷.

Komisija za izvajanje svoje zaveze iz akcijskega načrta EU za krožno gospodarstvo pripravlja smernice za dobre prakse in njihovo spodbujanje v načrtih za ravnanje z rudarskimi odpadki.¹⁸

Prav tako bo Komisija še naprej zbirala informacije, ki omogočajo prihodnje posodobitve ustreznih vidikov Direktive za zagotovitev varovanja zdravja ljudi in okolja, s posebnim poudarkom na vidikih, kot so ravnanje z nevarnimi odpadki, varnost pregrad in usedalnih bazenov ter preprečevanje onesnaževanja.

¹⁷ SWD(2016) 188 final, delovni dokument služb Komisije z naslovom „Towards a Fitness Check of EU environmental monitoring and reporting: to ensure effective monitoring, more transparency and focused reporting of EU environment policy“ („Za preverjanje ustreznosti okoljskega spremljanja in poročanja v EU: zagotavljanje učinkovitega spremljanja, večje preglednosti in ciljnega poročanja v okoljski politiki EU“).

¹⁸ COM(2015) 614 final, Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“.

Podatki držav članic

	Skupna količina odpadkov leta 2012 ⁱ	Skupna količina odpadkov iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti leta 2012 ⁱⁱ	Mineralni in trdni odpadki iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti ⁱⁱⁱ	Nevarni mineralni in trdni odpadki iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti ^{iv}	% nevarnih odpadkov glede na skupno količino mineralnih in trdnih odpadkov iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti	Sporočeni obratujoči objekti za ravnanje z odpadki ^v	Obratujoči objekti za ravnanje z odpadki kategorije A ^{vi}	Popolnost (poročanje) ^{vii}	Število inšpekcijskih nadzorov (skupaj) ^{viii}	Število inšpekcijskih nadzorov (kategorija A) ^{ix}
Evropska unija (28)	2 514 220 000	733 980 000	731 950 000	13 460 000	1,84					
Belgija	67 630 317	115 137	30 245	9	0,03	3	0	◇	n. p. ^x	
Bolgarija	161 252 166	141 082 596	141 061 523	13 266 720	9,40	n. p.	2	◇	n. p.	n. p.
Češka	23 171 358	167 422	88 585	1 359	1,53	7	0	◇	0	
Danska	16 332 249	18 005	5 704	45	0,79	0	0	✓	0	
Nemčija	368 022 172	8 625 187	8 488 645	7 705	0,09	27	2	✓	1 073	46
Estonija	21 992 343	9 354 964	9 346 454	5	0,00	4	0	✓	53	
Irska	13 421 334	2 024 984	1 984 284	508	0,03	22	2	◇	154	49
Grčija	72 328 280	47 831 627	47 822 445	90	0,00	2 343	1	◇	n. p.	n. p.
Španija	118 561 669	22 509 144	22 495 556	368	0,00	1 558	25	◇	n. p.	n. p.
Francija	344 731 922	2 477 408	2 196 522	1 644	0,07	4 152	1	✓	3 401	1
Hrvaška	3 378 638	5 034	2 729	257	9,42	n. p.	n. p.	✓	n. p.	n. p.
Italija	162 764 632	719 666	345 842	1 990	0,58	213	126	◇	349	n. p.
Ciper	2 086 469	217 888	217 311	0	0,00	13	1	◇	13	1
Latvija	2 309 581	1 968	1 478	0	0,00	0	0	✓		
Litva	5 678 751	25 911	7 171	25	0,35	0	0	✓		
Luksemburg	8 397 228	131 314	121 034	0	0,00	0	0	✓		
Madžarska	16 310 151	91 218	81 827	30 852	37,70	862	6	✓	932	115

	Skupna količina odpadkov leta 2012 ⁱ	Skupna količina odpadkov iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti leta 2012 ⁱⁱ	Mineralni in trdni odpadki iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti ⁱⁱⁱ	Nevarni mineralni in trdni odpadki iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti ^{iv}	% nevarnih odpadkov glede na skupno količino mineralnih in trdnih odpadkov iz kamnolomskih in rudarskih dejavnosti	Sporočeni obratujoči objekti za ravnanje z odpadki ^v	Obratujoči objekti za ravnanje z odpadki kategorije A ^{vi}	Popolnost (poročanje) ^{vii}	Število inšpekcijskih nadzorov (skupaj) ^{viii}	Število inšpekcijskih nadzorov (kategorija A) ^{ix}
Malta	1 452 496	45 103	45 103	0	0,00	0	0	✓		
Nizozemska	123 612 767	179 164	139 670	3 280	2,35	0	0	✓		
Avstrija	34 047 465	51 339	34 687	7 830	22,57	33	0	✓	60	
Poljska	163 377 949	68 035 432	67 599 891	1 301	0,00	99	0	✓	116	
Portugalska	14 184 456	242 598	227 253	5	0,00	8	3	◊	18	28
Romunija	266 975 602	223 292 741	223 173 154	125 458	0,06	74	2	✓	743	
Slovenija	4 546 506	14 448	10 936	0	0,00	n. p.	n. p.	✓	0	0
Slovaška	8 425 384	310 580	299 913	203	0,07	119	3	✓	102	15
Finska	91 824 193	52 880 000	52 880 000	0	0,00	90	9	✓	166	41
Švedska	156 306 504	129 480 919	129 455 408	162	0,00	22	15	◊	75	
Združeno kraljestvo	241 100 639	24 043 977	23 787 471	8 233	0,03	601	4	✓	43	4

ⁱ Podatki, pridobljeni iz env_wasgen, EUROSTAT: odpadki, ki jih ustvarijo vse dejavnosti NACE in gospodinjstva.

ⁱⁱ Podatki, pridobljeni iz env_wasgen, EUROSTAT: odpadki, nastali pri kamnolomskih in rudarskih dejavnostih.

ⁱⁱⁱ Podatki, pridobljeni iz env_wasgen, EUROSTAT: mineralni in trdni odpadki, nastali pri kamnolomskih in rudarskih dejavnostih.

^{iv} Podatki, pridobljeni iz env_wasgen, EUROSTAT: nevarni mineralni in trdni odpadki, nastali pri kamnolomskih in rudarskih dejavnostih.

^v Podatki za drugo obdobje, kot so jih sporočile države članice.

^{vi} Podatki za drugo obdobje, kot so jih sporočile države članice.

^{vii} ✓: na voljo popolne informacije; ◊: informacije zagotovljene, vendar so očitno nepopolne ali nejasne.

^{viii} Podatki za drugo obdobje, kot so jih sporočile države članice.

^{ix} Podatki za drugo obdobje, kot so jih sporočile države članice.

^x n. p.: ni podatkov.